

Фактично, інвестиції виконують роль інструмента координації взаємодії між коштами банку, кредитним портфелем і депозитами. У випадку нестачі коштів для забезпечення ліквідності комерційний банк може продати частину інвестицій. А з іншого боку, коли має місце надлишок коштів (надлишкова ліквідність), ці кошти можуть бути витрачені на придбання інвестиційних цінних паперів.

У випадку, коли падає попит на кредити, ресурси банку будуть спрямовуватися в інвестиційну діяльність і, навпаки, у випадку зростання попиту на кредити певна частина інвестицій буде продана для задоволення цього попиту.

В ситуації коли депозити — основне джерело ресурсів для більшості банків — є, з якихось причин, недоступними для банку, якісні цінні папери можуть бути використані в якості застави при отриманні кредитів в інших банках і, зокрема центральному банку, або при здійсненні операцій «репо».

УДК 339.727.22.330.322

**Н. С. Орлова,**

канд. держ. упр., доцент кафедри фінансів,

**А. І. Іващенко,**

викладач Маріупольського навчально-наукового центру,  
Донецький державний університет управління

## **ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНУ ТА ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ**

Обсяг інвестування в економіці визначає тип економічного зростання, оскільки інвестиції виступають важливішим засобом здійснення структурних зрушень у народному господарстві, впровадження сучасних досягнень технічного прогресу, підвищення якісних показників господарської діяльності на мікро- та макрорівнях. Активізація інвестиційного процесу є діючим механізмом соціально-економічних перетворень, що обумовлює актуальність пошуку джерел фінансування інвестицій.

Метою даного дослідження є аналіз шляхів залучення іноземних інвестицій в Україну та визначення факторів при прийнятті рішень об інвестуванні в Україну.

За обсягами інвестування в Україну у 2010 році на першому місці знаходиться — Кіпр (22,5 %), на другому — Німеччина (16,5 %), на третьому — Нідерланди (9,6 %). Однак, більшість іноземних експертів вважають, що основним інвестором в економіку України все-таки є Росія, хоч офіційно вона займає четверте місце [3].

Найбільш привабливими для інвесторів залишаються традиційні галузі економіки. Насамперед, це — металургія, машинобудування, хімічна промисловість, харчова промисловість.

В Україні наявні об'єктивні й суб'єктивні чинники, які негативно впливають на процес іноземного інвестування, а саме: нестабільне законодавство, відсутність надійних гарантій захисту від його змін для іноземних інвесторів; повільні темпи приватизації: іноземні інвестори, банки та фінансові організації під час вкладання коштів у інвестиційні проекти віддають перевагу приватним підприємствам; невирішеність питання щодо надання у приватну власність земельних ділянок під об'єкти, що приватизуються; темпи інфляції залишаються на значно вищому рівні, ніж у країнах Західної Європи і США; низька купівельна спроможність значної частини населення зменшує можливість реалізації на внутрішньому ринку продукції, що могла б вироблятися на новостворених або реконструйованих із допомогою іноземного капіталу підприємствах; невисокий рівень розвитку інфраструктури, яка могла б забезпечити швидкий оперативний зв'язок України з іншими країнами, надавати необхідні послуги для оперативного управління діяльністю підприємств з іноземними інвестиціями [1, с. 163—164].

Залучення в економіку України зарубіжних інвестицій дозволить реалізувати стратегічні цілі створення в країні цивілізованого соціально орієнтованого суспільства з високим рівнем життя. Наша держава є вигідною для інвестування з огляду наявності багатих природних ресурсів, виробничого потенціалу, кваліфікованої робочої сили та ємного споживчого ринку.

Також слід зазначити, що на сучасному етапі розвитку економічних систем провідна роль належить фінансовим інвестиціям [4, с. 121]. Від інвестиційної привабливості тих чи інших цінних паперів залежить розвиток як окремих підприємств, так і економіки всієї країни.

Завдяки ринку цінних паперів можливо інвестування значних коштів у реальну економіку, нарощування виробничих потужностей, накопичення ресурсного потенціалу, стимулювання розвитку найбільш перспективних виробництв і галузей, що забезпечують найбільшу прибутковість [5, с. 230].

В Україні існують проблеми, що вимагають вироблення адекватних орієнтирів у розвитку ринку і досягненні світових стандартів на рівні цінних паперів [6, с. 26]: невеликі об'єми і неліквідність; політична нестабільність, що підсилює недовіря інвесторів; нерозвиненість матеріальної бази, технологій торгівлі, регулятивної і інформаційної інфраструктури, реєстраційної, депозитарної і клірин-

гової мережі; ослаблена роль державного регулювання, яке пояснюється його роздробленою системою (кілька державних органів прямо впливають на ринок і регулюють його) та ін. [14].

Конкретними напрямками державної політики мають бути:

- забезпечення стійкого розвитку реального сектору економіки;
- підвищення ефективності механізмів стимулювання інвестиційної діяльності;
- розвиток системи державної підтримки інвестиційної сфери, забезпечення прав інвесторів та захист їх власності;
- запобігання витоку капіталу за рубіж та стимулювання повернення вітчизняного капіталу в країну.

### **Список літератури**

1. Заярна Н. М. Стан та проблеми іноземного інвестування в Україні / Н. М. Заярна, М. М. Чиковська // Науковий вісник НЛТУ України. — 2010. — Вип. 20.10. — С. 162—165.
2. Дуда С.Т. Проблеми зростання ефективності використання іноземних інвестицій / С. Т. Дуда, Ю. Б. Клепцова // Науковий вісник НЛТУ. — 2009. — Вип. 19.13. — С. 131—147.
3. Статистична інформація «Соціально-економічний розвиток України за 2010 р.». — Державний комітет статистики України. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua/>.
4. Носова О. В. Інвестиційна привабливість підприємства / О. В. Носова // Стратегічні пріоритети. — 2007. — № 1 (12). — С. 120—126.
5. Попович Д. В. Вплив сучасного стану фондового ринку України на інвестиційну привабливість акцій підприємств / Попович Д. В. // Науковий вісник НЛТУ України — 2010. — № 20.3. — С. 226—232.
6. Волошина Е. А. Анализ динамики равновесия фондового рынка / Е. А. Волошина // Актуальные проблемы экономики. — 2008. — № 9. — С. 23—29.

УДК 344. 722

**Є. С. Осадчий**

канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту банківської діяльності,

**Т. І. Осадча,**

здобувач кафедри менеджменту банківської діяльності, ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

## **ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ РИСИ БАНКУ ЯК ФОРМУВАННЯ КОРПОРАТИВНОГО ТИПУ**

Нагальна потреба у формуванні цілісного наукового фундаменту ринкових перетворень у нашій країні і в розробці стратегії розвитку національної економіки на тривалу перспективу обумов-